2017-
500 år efter Luther

...Hvad er gået galt siden Martin Luthers tid?

2017 - 500 år efter Luther

...Hvad er gået galt siden Martin Luthers tid?

Den 31. oktober 2017 er det 500 år siden Martin Luther opslog de 95 teser på kirkedøren i Wittenberg. Disse 95 teser afslørede nogle af den katolske kirkes ubibelske traditioner og læresætninger, og folk blev forbavset over at én mand turde gøre noget sådant. Tænk at tale Rom imod! En mand imod et helt system.

De 95 teser blev spredt rundt om i Tyskland og hele verden i løbet af kort tid. Folk forstod meget hurtigt at den katolske kirke havde mange ubibelske læresætninger og traditioner, og mange stillede sig på Luthers side. Der opstod mange livlige debatter, og de 95 teser gjorde sit til at folk selv begyndte at tænke - og tænke anderledes.

Det var stort set kun præsterne som havde Bibelen, og folk havde set op til dem. De havde haft tiltro til at de formidlede Guds ord korrekt. Men nu havde Martin Luther med sine 95 teser og sin forkyndelse afsløret at deres traditioner og lære ikke var i harmoni med Bibelens lære. Der opstod ganske hurtigt to markante lejre: den katolske kirkes lære og Luthers lære.

Fordi Luther stod fast på sine afsløringer og sin lære, blev han til sidst indkaldt til

rigsdagen i Worms. Rigsdagen ønskede at han skulle være lydig mod øvrigheden, og at han skulle tilbagekalde det han havde sagt og gjort. Men Luthers svar var: ***"Bevis ud fra den hellige skrift, at jeg tager fejl. Så snart jeg bliver overbevist om dette, vil jeg afsværge vildfarelsen og være den første til at lægge hånd på mine bøger og kaste dem på ilden."*** Han fortsatte således: ***"Jeg kan ikke gøre min tro afhængig af hverken paven eller kirkemøderne, fordi det er klart som dagen, at de ofte er faret vild og har modsagt hinanden. Hvis jeg ikke bliver overbevist af skriftens vidnesbyrd eller ved andre klare og tydelige grunde, kan og vil jeg ikke tilbagekalde noget, for det er ikke tilrådeligt for en kristen at tale imod sin samvittighed. Her står jeg! Jeg kan ikke andet! Gud hjælpe mig! Amen."*** - D'Aubigné, bind 7, kapitel 8.

Fyrsternes protest

Kejser Karl V ville stoppe Luther og reformationen. Han sammenkaldte til en ny rigsdag i Speyer i 1529. Her blev det besluttet at forhindre reformationen i at udbrede sig videre. Reformatorerne måtte ikke udtale sig om nogen stridspunkter, ikke modsætte sig at messen blev fejret og heller ikke tillade nogen katolik at godtage Luthers lære.

Reformatorerne bestemte sig for at fremlægge deres protest mod denne beslutning for nationalrådet. De skrev blandt andet dette: ***"Vi hverken samtykker i eller på nogen som helst måde holder fast ved noget, der er i modstrid med Gud, med hans Hellige ord, og med vor samvittighed til vor frelser... Det er vor beslutning ved Guds nåde at opretholde den rene og uforfalskede forkyndelse af hans eget ord, sådan som det findes i Det gamle og Det nye Testamentes bibelske bøger uden at føje noget til, som kan være i modstrid med det. Guds ord er den eneste sandhed."*** - D'Aubigne, bind 13, kap. 6.

Det princip som denne berømte protest indeholder, danner selve grundlaget for protestantismen.

Hvilken autoritet?

Martin Luther og reformatorerne mente at de kristne skulle følge Bibelen og Bibelen alene når der var tale om tro og lære. Den katolske kirke mente derimod at man burde følge Bibelen ***og*** traditionen. Og her var modsætningen meget klar.

Den katolske kirke mente at Luther og reformatorerne burde rette sig efter kirkens og statens beslutninger. Reformatorerne sagde at det ville de gøre hvis disse beslutninger ikke stred imod Guds Ord. Reformatorerne mente at de havde ret til at følge deres egen samvittighed når det gjaldt tro og lære. Romerkirken, derimod, hævdede at når majoriteten i kirkerådene havde bestemt hvad der var ret og

rigtigt, så burde alle følge det de havde besluttet. Den enkelte måtte derfor tage sit eget valg: Guds ord alene eller kirkens lære (traditionen) og Bibelen.

Forfølgelse

Fordi reformatorerne ikke ville bøje sig for Rom, begyndte den katolske kirke en forfølgelse af reformatorerne. De havde sat sig imod Roms autoritet, og nu skulle de knækkes. Flere af reformatorerne blev kastet i fængsel under umenneskelige forhold. Nogen blev forfulgt i Alperne på øde områder, mens andre igen blev kastet for vilde dyr. Mange blev tortureret gennem inkvisitionen, mens andre blev hugget ned med sværdet.

Beretningerne om pavekirkens grusomme forfølgelser og straffemetoder rystede verden både før og efter Luthers tid. Bøger med disse gamle sandfærdige beretninger der fortæller om en grusom forfølgelse, er nu snart udryddet. Flere af reformatorerne fik trusler af enhver art og blev bandlyst af paven. Når de blev bandlyst, kunne hvem som helst dræbe dem. Flere af reformatorerne blev til og med brændt på bålet – blandt dem Hieronymus, Johan Hus, William Tyndale, John Wiclif og mange andre. Alene i England blev 289 protestanter brændt på bålet i perioden da den katolske dronning Maria den 1. regerede fra 1555-1558. I denne forbindelse er det værd at lægge mærke til hvad Jesus sagde: ***"Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort imod mig."*** (Mattæus 25,40).

Den katolske kirke og dets ledere har ikke så lidt at stå til regnskab for. Men heldigvis vil Gud tage sig af den sag. Han har set og ser alt, og han vil dømme retfærdigt. Men det er værd at tænke over disse ord i denne forbindelse: ***"Thi hver en gerning bringer Gud for retten, når han dømmer alt, hvad der er skjult, være sig godt eller ondt."*** (Prædikeren 12,14).

Det er klart at der er tilgivelse for alle synder hvis man angrer, erkender sin synd og beder om tilgivelse. Men vi har aldrig læst om at den katolske kirke er krøbet til korset, angret og erkendt den grusomme forfølgelse og tortur af anderledestroende de udførte både før, under og efter Luthers tid.

Tænk, at den katolske kirke befalede at brænde mennesker på bålet fordi de havde en anden tro. Tænk, at de blev pint på grusomme måder gennem inkvisitionen bare fordi de havde en anden tro. Tænk, at de blev slagtet med sværdet bare fordi de havde en anden tro. Tænk, at de bandlyste andre bare fordi de havde en anden tro. Tænk… og sådan kunne vi fortsætte. Og dette kirkesamfund bliver betragtet som et kristent kirkesamfund. Har sådan en opførsel noget med Kristus at gøre? Nej, det er ingen anden end Djævelen og Satan som står bag sådanne grusomme metoder. Og denne grusomhed foregik ikke bare én dag, én måned eller ét år, men i flere hundrede år. Det er også bemærkelsesværdigt at den tidligere pave Benedict XVI var leder for inkvisitionen frem til 2005. I dag har inkvisitionen fået et nyt navn, nemlig The Congregation of the Doctrine of the Faith. Den nuværende leder af forsamlingen er kardinal William Levada.

Reformatorerne ofrede alt for Guds sag. Selv på bålet var de vidner for Jesus. Hvordan er det med os? Har vi set hvad Jesus har gjort for os? Har vi set hans

store kærlighed og nåde mod os? Ofrer vi alt for Guds sag?

Elsk jeres fjender.

Hvis vi sammenligner Jesus med pavekirken som dræbte mennesker der havde en anden tro, så siger Jesus: ***"Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender, velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, som hader jer, og bed for dem, som forfølger jer."*** (Mattæus 5,44).

Her møder vi en helt anden ånd end pavekirkens ånd. Gud har skabt os med en fri vilje sådan at alle kan tage deres egne valg i religiøse sammenhænge. Man skal ikke tvinge andre til at tro ligesom en selv. Alle skal have lov til at tilbede Gud efter deres egen overbevisning. Når fængsel, tortur og sværd bliver brugt for at fremtvinge lydighed, går det galt. Der er stor forskel på at dræbe sine fjender og elske sine fjender! Guds børn vil elske deres fjender. Jesus som har skabt os og opretholder livet, elsker alle. (Johannes 1,3 og Kolossenserne 1,17). Jesus siger: ***"Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile."*** (Mattæus 11,28). Og: ***"Den som kommer til mig, vil jeg aldrig støde bort."*** (Johannes 6,37). Jesus vil at alle skal komme til sandhedserkendelse og blive frelst.

Er paven Jesu repræsentant?

Paven betragter sig som Kristi vikar på jorden, men alle burde se at ingen af paverne repræsenterer Kristus. De omgiver sig med en overdådighed som ingen anden hersker på jorden kan opvise. Jesus sagde: ***"Ræve har huler, og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile."*** (Mattæus 8,20). Jesus havde en enkel kjortel, mens paven bærer kostbare klæder af enhver art. Han bor i kostbare bygninger, bruger millioner på rejser og har sikkerhedsvagter med overalt. Vi skal snart se at han også står for

helt andre værdier end Jesus. Så den tittel som den katolske kirke har sat på paven, passer overhovedet ikke. Ja, det er en hån imod Kristus og det retfærdige og ydmyge liv han levede.

Den katolske kirke besidder enorme rigdomme. Jesus sagde til den rige unge mand: ***"Én ting mangler du; gå bort, sælg alt det, du har, og giv det til de fattige, så skal du have en skat i Himmelen; og kom så og følg mig!"*** (Markus 10,21).

Denne appel burde paven også følge hvis han skal repræsentere den ydmyge frelser! Vatikanet har enorme rigdomme, og Martin Luther som kendte den katolske kirke indefra, sagde: ***"Det er afskyeligt at se den mand som kalder sig Kristi vikar udvise en pragt som ingen kejser kan opvise magen til. Er dette at efterligne den fattige Jesus eller den ydmyge Peter? Folk siger at han er verdens herre. Men Kristus, hvis stedfortræder han roser sig af at være, har sagt: 'Mit rige er ikke af denne verden.' Kan en vikars herredømme strække sig længere end hans herres?"*** - D' Aubigne, bind 6, kap. 3.

Global magt

Mange tror at den katolske kirke har ændret sig efter dens grusomme opførsel på reformationens tid. Men den har ikke forandret sig. Den har de samme dogmer og læresætninger som tidligere. Den har bare iklædt sig en anden kappe, en kristen kappe, for at blive accepteret. Når den nu er blevet accepteret og har fået magt igen, ikke mindst gennem EU og det globale netværk, vil vi snart opleve hvad den står for. Akkurat som den brugte staten som medhjælper på reformatorernes tid, vil den også bruge staten og de internationale love som medhjælpere for at genvinde sin magtposition i vor tid.

Pave Paul VI skrev følgende i afsnitet som hedder *"Mod En Virksom Verdensautoritet".*

"Dette internationale samarbejde på verdensbasis kræver institutioner som vil forberede, koordinere og lede det indtil der til sidst er etableret en universel, anerkendt retfærdighedsorden. Hvem ser ikke nødvendigheden af gradvist at etablere en global autoritet som er i stand til at handle effektivt i de retslige og politiske sektorer." - Paul VI Popolorum Progressio 1967,78.

Så opstår spørgsmålet: Hvilke institutioner samarbejder den katolske kirke med for at etablere en ny, global orden? Jeg tror vi alle kan få øje på dem gennem FN, EU, NATO, Den Afrikanske Union, IMF og så videre.

Forrige pave Benedict XVI sendte også en tydelig appel til verdens ledere i et af sine sidste hyrdebreve som fastslår følgende: ***"Der er et presserende behov for***

en sand verdenspolitisk autoritet til at styre den globale økonomi gennem en Guds-centreret etik (...) for at gøre ende på den verdensomspændende finanskrise som foregår." - Cathy Lynn Grossman, USA Today 7-7-2009.

Vi må ikke glemme at den katolske kirke ønsker at være universel. Den ønsker at have global kontrol. Det var katolikker som stod bag EF/EU, og det er Vatikanet som står bag tanken om en ny verdensorden. I denne nye verdensorden skal de **internationale love** styre, og på denne måde får den magt – global magt.

I sin bestseller *The Keys of This Blood* afslører jesuitprofessor og Vatikan-insider Malachi Martin det hele:

"***Villige eller ej, rede eller ej, er vi alle involveret i en fuldstændig, ustoppelig, trevejs global konkurrence. De fleste af os er ikke konkurrenter (...) vi er selve indsatsen. Konkurrencen er om hvem der vil etablere det første verdensstyre som nogensinde har eksisteret i de nationale samfund. Det handler om hvem der skal besidde og udøve den todelte magts autoritet og kontrol over hver enkelt, som individer og OVER ALLE som et fælleskab (...) i det tredje årtusinde. Nu hvor det er sat i gang, er der ingen måde det kan blive aflyst på (...) Vor livsform som individer og som borgere (...) selve kendetegnet på vor nationale identitet (...) vil blive stærkt og radikalt ændret for altid. Ingen vil blive undtaget fra dets virkning. Ingen områder i vores liv vil forblive uberørt."*** [Fremhævelser tilføjet]

Martin siger at paven vil være ***"sejrherren i denne konkurrence"***. På side 341 i sin bog gør Malachi Martin det klart at denne en-verdens-regering vil blive "***domineret af et internationalt bureaukrati som styrer og leder hver borger og hver nation."***

Lad os tage nogle få ord med om den magt som den katolske kirke mener at den selv har:

"Romerkirken er monarkiet som står over alle riger, akkurat som sindet og sjælen forholder sig til legemet, eller som Gud til verden. Derfor må Romerkirken ikke bare have åndelig magt, men også den øverste verdslige magt." - Pave Leo XIII, hyrdebrev fra 1879. Pave Gregory gentog denne idé da han sagde: **"Kirkens magt står over**

statsmagten". Dr. G. F. van Schulte, professor i kirkeret, erklærede: **"Al verdslig magt er af det onde og må derfor underkaste sig Paven".**

Disse udtalelser gør det klinkende klart at denne politiske kirke arbejder for at få magt gennem kontrol over regeringer og statsmagter. Den romersk-katolske kirke arbejder ud fra en idé som er formuleret i det latinske udtryk "de jure divino": Kirken har en hellig ret til at herske over

hele verden, alle magter og alle mennesker. Den hævder at have modtaget denne ret fra Gud selv, og vil bruge alle midler for at nå dette mål om globalt overherredømme.

Dr. Brorson som var en anerkendt katolsk autoritet, skrev: **"Paven har retten til at afsætte enhver hersker når det kræves for den åndelige ordens bedste (...) den magt som blev udøvet af kirken i middelalderen, var ikke tilranet, den havde ikke herskernes eller folkets samtykke, men kom og kommer fra den hellige ret, og den som modstår dette, gør oprør mod kongernes konge og herrernes herre."** - Catholic Review, juni 1851.

Selv om dette er skrevet for lang tid siden, siger kirken om sig selv at den aldrig forandrer sig. Og Dr. Brorson bekræfter denne holdning sådan: **"Det som kirken har gjort - det den åbent eller i det skjulte har støttet i tidligere tider - er nøjagtig hvad den kommer til at gøre og åbent eller i det skjulte støtte i fremtiden, dersom de samme omstændigheder opstår."** - Catholic Review, januar 1854.

Vi vil få at se at enhver form for oprør mod denne magt i endetiden, og enhver mangel på anerkendelse af kirkens autoritet, også gennem EU, vil blive straffet på en eller anden måde.

Før det 2. vatikankoncil (1962-65) kaldte den katolske kirke anderledestroende for kættere. Efter det 2. vatikankoncil bliver kætterne kaldt for "adskilte brødre." Den katolske kirke mener at den har sandheden, og at der ikke er nogen frelse uden for denne kirke.

Den fælleskirkelige bevægelse

I dag forsøger den katolske kirke at samle alle kirkesamfundene gennem den økumeniske bevægelse. Den har bedt jesuitterne i Rom om at skabe dialoger mellem kirkesamfundene sådan at de kan forenes under den katolske kirkes paraply. Og vi ser at der er opstået en ændring. Den katolske kirke har ikke ændret på sine doktriner, men det er protestantismen som har nærmet sig Rom.

Det dokument som man foretrækker at bruge som arbejdsdokument i den økumeniske bevægelse, hedder Charta Oecumenica, og det er tydeligt ud fra dette dokument at den økumeniske bevægelse ønsker at arbejde for enhed og fælles mission. Man søger at blive enige om de ting man kan enes om, og det man ikke kan enes om, lader man ligge. Men Kristus vil at vi skal være ét i ham på alle

måder. Ikke enhed på demokratisk vis og på grundlag af flertalsbeslutninger, men enighed i Kristus. Enighed i Kristi tro – på alle områder. Kan vi ikke blive enige med de store kirkeråd, må vi følge Kristus.

De som missionerer på egen hånd, uden at være en del af et kirkesamfund, bliver stadig betragtet som afvigere eller en slags kættere. Og kættere skal bekæmpes. Luther, Calvin, Hieronymus, Hus, Zwingli med flere blev betragtet som kættere. Kætterne ville have Bibelen og Bibelen alene som grundlag for deres tro. Som vi har set, ønskede den katolske kirke at stoppe og udrydde kætterne (reformatorerne) i middelalderen. I dag står vor tids kættere, dagens reformatorer, imod den økumeniske bevægelse. Vor tids økumeniske bevægelse vil have Bibelen og traditionen som enhedsnorm, mens vor tids reformatorer fortsætter i Luthers og reformatorernes spor med Bibelen og Bibelen alene som grundlag for tro og lære.

Bibelen fortæller ganske klart at denne forførende magt vil få et dødeligt sår, og at såret vil læges igen. Pavemagten fik et dødeligt sår i 1798 da pave Pius VI blev taget til fange af Napoleons hærfører Berthier og senere døde i sit fangenskab i Frankrig. Gennem Mussolini fik pavemagten Vatikanstaten tilbage i 1929, og siden den tid har pavemagten fået større og større indflydelse og magt i verden. Pave Johannes Paul II rejste rundt i verden og oprettede diplomatiske forbindelser med det ene land efter det andet. Pave Benedict XVI fortsatte hans arbejde, og nu arbejder pave Frans med at samle alle verdens religioner under pavemagtens paraply. Han virker blandt andet gennem den økumeniske bevægelse sådan at de "adskilte brødre" kan blive loyale undersåtter og ét med den. For at få dette til at lykkes, udvikles der internationale regler både på det politiske, religiøse og økonomiske område. De internationale love skal stå over de nationale love, og på denne måde erobrer pavemagten nationer og folk. Det er nemlig sådan at det er lovene som styrer en nation, og når en nation bliver overstyret af internationale love som er lavet af globalisterne som arbejder for en ny

verdensorden, mister den enkelte nation sin selvstændighed og suverænitet. Denne udvikling sker både på det politiske, religiøse og økonomiske område. Dette er en gradvis erobring som sker over mange år.

Denne udvikling sker stille og næsten ubemærket. Snart vil de som ikke er loyale mod de internationale love - som da

bliver statens og kirkens love - blive betragtet som ulydige samfundsborgere. De vil få vanskeligheder, blive tugtet og straffet. Pavemagtens magtmisbrug kommer igen, men den store overraskelse er at de som tidligere protesterede mod pavemagtens magtmisbrug, nu vil blive deres samarbejdspartnere. (Johannes Åbenbaring 13,11-17). Det er Bibelen som åbenbarer dette, og vi tror på Guds ord.

Rom er den samme i dag

Er det overraskende for dig at protestanterne nu rækker deres hånd ud mod Rom og samarbejder med Rom? Det er tydeligt at protestanterne i dag har glemt hvordan Rom forfulgte anderledestroende som på Luthers tid. Som vi har set, blev flere fængslet, pint og tortureret for deres tro. Derfor, hvis vi ikke kender vor historie og vor Bibel, vil vi heller ikke forstå hvad der ligger foran os. For Rom er den samme i dag som tidligere, og historien gentager sig. Den katolske kirke har bare iklædt sig en kristen kappe. Dette system er i dag som en ulv i fåreklæder. Det opererer med en hvid pave og en sort pave. Den hvide pave charmerer folk med al sin pragt og rigdom, den anden pave, jesuitternes leder, arbejder hemmeligt, i mørke. Det er jesuitterne som er Vatikanets hemmeligt trænede soldater. Ifølge jesuittereden, den troskabsed som de aflægger til paven før de tiltræder deres embede, vil de bryde protestantismen og de selvstændige regeringer ned. De kan skabe krige for at nedbryde regeringer således at det nye regime kan blive efter deres vilje. De bliver opfordret til at infiltrere andre kirkesamfund for at blive en lutheraner blandt lutheranere, en baptist blandt baptisterne, en pinseven blandt pinsevennerne, en adventist blandt adventisterne osv. Gennem uddannelse vil de få stillinger, og i disse kan de tilskynde deres kirkesamfund til at tage del i den økumeniske bevægelse. De er helt loyale mod paven, og de kan - hvis de vil - bruge kniven, blykuglen og hvilket som helst andet middel for at nå deres mål. Enhver som læser jesuittereden vil se dette. (Se www.endtime.net – "Eliten strammer grebet"). Men de aller fleste protestanter lukker øjnene for den smarte strategi Rom bruger for at få enhed på det religiøse plan.

Dagens fejring

Når der nu skal fejres 500-års jubilæum for reformationen og Martin Luther, skulle man tro at reformations tanke ville komme tilbage, og at folk ville blive mindet om Martin Luthers kamp mod den katolske kirke. Men faktum er at protestantismen næsten er død i dag. Ved denne fejring vil man måske høre at der på Luthers tid var nogle personer der var

misfornøjet med datidens system, og at reformationen var et udslag af misforståelse, bitterhed og bagatelagtige stridsspørgsmål. Nu lever vi i en ny tid. Alt har ændret sig. Nu vil vi ikke have strid, men enhed. I vil se at både katolikker og protestantiske ledere vil bestræbe sig på at tale mere om enhed end om splittelse. Protestantiske kirkeledere vil sammen med katolske kirkeledere holde økumeniske samlinger rundt omkring for at fejre Luther - også sammen med jesuitpaven Francis.

Den økumeniske bevægelse samler både katolikker og protestanter rundt om et fælles bord. Vi gentager: Det er godt med enhed, men det skal være enhed i Kristus og ikke på grundlag af flertalsbeslutninger og religiøs hestehandel. Jesus sagde:

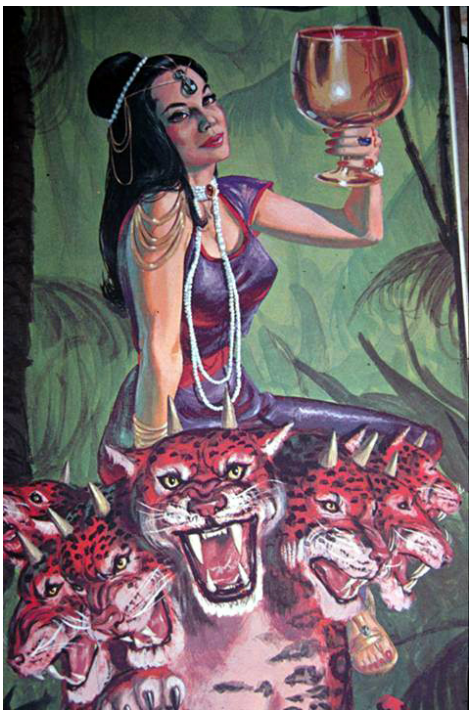

"Jeg beder at de alle må være ét, ligesom du, Fader! Du i mig, og jeg i dig, at også de må være ét i os, så verden må tro, at du har sendt mig." (Johannes 17,21).

Det skal ikke bare være en hvilken som helst enhed, men enhed i Kristus.

Hvis Luther havde levet og set hvordan de kommer til at fejre hans reformation, ville han have revset både katolikker og frafaldne protestanter. For det er frafaldne protestanter der flirter med Rom.

Vi ser at Bibelens ord går i opfyldelse, nemlig at ***"(...) hele jorderig fulgte undrende efter dyret*** (pavemagten), og ***"For dine købmænd var jordens stormænd, og ved din fortryllelse blev alle folkeslagene forført."*** (Johannes Åbenbaring 13,3 og 18,23).

Pavemagten har en trolddom, så smart en strategi at de fleste ikke forstår at gennemskue hvad de egentlig foretager sig. Men når de har fået alle til at blive enige om deres internationale strategi og love, vil de sørge for at forfølge dem som står imod og afslører deres falske lære og strategi sådan som de forfulgte Luther, Hieronymus, Wicliff, Hus, Zwingli og mange, mange andre.

Har den katolske kirke forandret sig?

Men nu 500 år efter Luther kan vi spørge: Har den katolske kirke forandret sig?

Nej, den katolske kirke har fortsat sine ubibelske læresætninger og traditioner. Lad os betragte nogle få af disse:

1 *tese*

Den katolske kirke tror at paven er Kristi

vikar på jorden. Bibelen derimod siger at Jesus sendte Den Hellige Ånd i sit sted. (Johannes 14,16-17). De tror at Peter var den første pave, men den fejlende Peter kunne ikke være Kristi vikar. Når Jesus sagde: ***"På den klippe vil jeg bygge min kirke"*** (Mattæus 16,15-18), er der tale om det græske ord for "denne klippe" = Petra. Ordet **Petra** betyder **klippen**. Ordet for Peter = Petros betyder en sten eller rullesten i grundteksten. Det er Kristus vi skal bygge vor menighed på, og ikke på et fejlende menneske sådan som alle paver op gennem tiden har været. Paulus skriver om Israels folk da de var i ørkenen***: "og alle drak den samme åndelige drik; for de drak af en åndelig klippe som fulgte med; og klippen var Kristus."*** (1. Korinterne 10,4).

Det er Jesus som er klippen - ikke Peter.

2 *tese*

Den katolske kirke tror at når præsten holder den runde kiks frem i nadveren og siger nogle hokus pokus ord, bliver dette brød forvandlet til Jesu bogstavelige legeme. Og så skal Jesu legeme spises eller ofres på ny hver gang de spiser brødet (i forbindelse med nadveren). For det første tror de at præsten kan skabe skaberen og derefter spise ham. Da Jesus indstiftede nadveren, takkede han, brød brødet og sagde***: "Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!"*** (1. Korinterne 11,24).

Når vi spiser brødet, skal det minde os om at Jesus gav sit liv for os på Golgatas kors, at hans legeme blev brudt for os, og at hans blod randt for os. Desuden siger Bibelen at Jesus blev ofret én gang for os alle. (Hebræerne 7,27 og 9,28). Det er en hån imod Jesus og hans offer for os at ofre ham på ny hver gang man spiser brødet og drikker kalken sådan som det gøres i den katolske nadver. Det viser at katolicismen ikke accepterer at Jesu offer var tilstrækkeligt for at frelse os.

3 *tese*

Den katolske kirke har slettet det andet bud i sin katekismus. I det andet bud i Bibelen står der at vi ikke må tilbede

billeder eller statuer. (2. Mosebog, 20, 4-6). I den katolske kirke tilbeder man statuer af jomfru Maria, og man tror at det er Maria som åbenbarer sig i Fatima og andre steder på jorden. Men Maria er død for ca. 2000 år siden, så det er helt sikkert en anden ånd der viser sig som jomfru Maria.

4 *tese*

Den katolske kirke tror at jomfru Maria blev taget op til himmelen, og at vore bønner skal gå gennem hende for at komme frem til Jesus og Faderen. Dette er kirkens eget påfund, for Maria døde som sagt for ca. 2000 år siden. Hun ligger i graven som alle andre døde personer og venter på opstandelsens dag. (1. Tessalonikerne 4,15-17).

Bibelen siger klart at ***"der er tre som vidner i himmelen, Faderen, Ordet og den Hellige Ånd, og disse tre er én."*** (1. Johannes brev 5,7. 1819 overs.)

Denne tekst har den katolske kirke ikke taget med i deres grundtekst (Textus Vaticanus). De vil have at der skal være fire specielle hellige personer i himmelen, hvor Maria er den fjerde som de sender deres bønner op til. Men Jesus siger***: "Jeg er vejen, sandheden og livet, ingen kommer til Faderen uden ved mig."*** (Johannes 14,6).

Det er kun Jesus som er vor mellemmand og går i forbøn for os hos Faderen. Vore bønner skal gå gennem ham. ***"For der er kun én Gud og én mellemmand imellem Gud og mennesker: mennesket Kristus Jesus."*** (1. Timoteus 2,5).

5 *tese*

Den katolske kirke mener at paven og præsterne kan tilgive synd. Spørgsmålet stilles derfor: Skal vi gå til præsten, til Maria eller Jesus for at få tilgivelse for vore synder? Bibelen gør det klart at ***"synd er lovbrud".*** (1. Johannes brev 3,4). ***"Vi har alle syndet og mangler herligheden fra Gud"*** (Romerne 3,23), og ***"syndens løn er døden."*** (Romerne 6,23). Derfor er vi i virkeligheden alle skyldige til døden. Jesus er den eneste som kan fri os fra synd. Det er han som har skabt os, det er han som har givet sit liv for os, og det er han som kan frigøre os fra syndens forbandelse. Han er den eneste som har levet et liv her på denne jord uden at synde. Vi læser***: "For vi har ikke en ypperstepræst, som ikke kan have medlidenhed med vore skrøbeligheder, men en, som har været fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd."*** (Hebræerne 4,15).

FOTO: Fondazione Cariplo

Derfor: ***"Hvis altså Sønnen får frigjort jer, skal I være virkelig frie."*** (Johannes 8,36).

Men Jesus kan ikke frigøre os uden at vi angrer vore synder og beder om tilgivelse.

Skal vi så gå til præsten, paven eller til Jesus? Vi har allerede set at der kun er én Frelser og én mellemmand mellem Gud Fader og os mennesker, og det er Jesus Kristus. Men vi må ikke glemme at vi også skal bekende vore synder til den person som vi har syndet imod. Vi læser: ***"Vogt på jer selv! Hvis din broder forsynder sig, så sæt ham i rette; og hvis han angrer, så tilgiv ham."*** (Lukas 17,3).

Så vi skal gå til den person som vi har gjort uret, erkende vor synd, og så vil

han tilgive os. En præst eller pave har ikke noget med den sag at gøre. Den endelige tilgivelse får vi hos Jesus. I Jesu mønsterbøn Fadervor læser vi: ***"Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere."*** (Mattæus 6,12).

Og Johannes skriver det sådan: ***"Dette skriver jeg til jer for at I ikke skal synde. Men synder nogen, så har vi en talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige."*** (1. Johannes brev 2,1-2).

Det er kun gennem Jesus Kristus at synderen kan få tilgivelse og adgang til Guds rige. Jesus alene er vor Frelser, vor mellemmand og vor advokat hos Gud. Det er til ham vi må gå med vor synd. Når vi indser vor synd, angrer og vender os til ham for at få syndernes forladelse, har vi dette løfte: ***"Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os fra al uretfærdighed."*** (1. Johannes brev 1,9).

De katolske præster og paven sætter sig i Kristi sted og tager Kristi plads når de står frem som dem der kan tilgive synd gennem skriftemål. Bibelen har forudsagt at dette frafald ville komme. Vi læser: ***"Lad ingen vildlede jer på nogen måde! Først må jo frafaldet komme, og lovløshedens menneske, fortabelsens søn, åbenbares, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, som hedder Gud og helligdom, så han tager sæde i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud."*** (2. Tessaloniker 2, 3-4).

Her bliver han som sætter sig i Kristi sted, kaldt for syndens menneske, fortabelsens søn og den lovløse. Han som sætter sig i Guds tempel og giver sig ud for at være Gud. Det er ingen anden end paven der her er tale om. Det er han som er den lovløse, og som også har ændret Guds 10 bud. Han tager Kristi plads som mellemmand og giver sig ud for at være den som kan tilgive synd. Hvorfor skal den protestantiske verden samarbejde med syndens menneske, fortabelsens søn og den lovløse?

6 *tese*

Den katolske kirke tror på sjælens udødelighed. De tror at når mennesket dør, fortsætter det med at leve som en sjæl

eller ånd. Hvad siger Bibelen om dette? Vi læser: ***"Da dannede Gud Herren mennesket af agerjordens muld, og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen"*** (1. Mosebog 2,7). Her står at mennesket ***blev*** til et levende væsen, ikke at mennesket fik en sjæl. Vi læser videre om hvem der skal dø: ***"Den sjæl der synder, han skal dø."*** (Ezekiel 18,20).

Læren om sjælens udødelighed har sit udgangspunkt i Satans første løgn i Edens have. Gud havde sagt til Adam og Eva at de ikke måtte spise frugten fra et specielt træ i haven. Hvis de spiste frugten fra dette specielle træ, skulle de dø. Men Satan sagde til Eva: Nej, ***"I skal ingenlunde dø!"*** (1. Mosebog 3,4).

Denne Satans løgn danner grundlaget for sjælens udødelighed, og denne lære er meget udbredt iblandt mange religioner i dag. Men hvad siger Bibelen? Vismanden Salomon skriver: ***"For de levende ved dog, at de skal dø, men de døde ved ingenting, og løn har de ikke mere i vente; for mindet om dem slettes ud. Både deres kærlighed og deres had og deres misundelse er forlængst borte, og de får ingen sinde mere lod og del i noget af det, som sker under solen*** (...) ***Gør efter evne alt, hvad din hånd finder styrke til; for der er hverken virke eller tanke eller kundskab eller visdom i dødsriget, hvor du stævner hen."*** (Prædikeren 9, 5-6 +10).

Lad os tage et par skriftsteder mere: ***"Undres ikke herover! For den time kommer, da alle de, som er i gravene, skal høre hans røst, og de skal gå frem: de, som har gjort det gode, for at opstå til liv, men de som har øvet det onde, for at opstå til dom."*** (Johannes 5, 28-29).

Paulus tager det samme emne op når han taler om Jesu genkomst: ***"Dette siger vi jer nemlig med et ord af Herren, at vi, som lever, som bliver tilbage til Herrens komme, skal ingenlunde gå forud for de hensovede. For Herren selv skal stige ned fra Himmelen, og der skal lyde en befaling, en overengels røst og Guds basun. Og først skal de døde i Kristus opstå; derefter skal vi som lever, og bliver tilbage, bortrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i luften; og så skal vi altid være sammen med Herren."*** (1. Tessalonikerne 4, 15-17).

Vi ser at de døde er i gravene og bliver vækket op fra gravene af Jesus. Er du overrasket over at det er sådan? Vi har

set at de døde ikke ved noget. De ligger i gravene til opstandelsens morgen. De retfærdige vil blive vækket op til livets opstandelse, og de ugudelige til dødens opstandelse og dom.

Da Jesu ven Lazarus var død, gik Jesus derhen. Lazarus havde da ligget død i fire dage, og liglugten kunne allerede

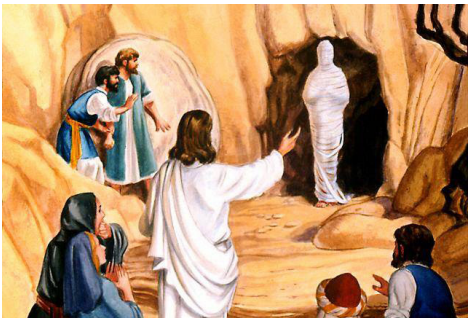

mærkes. Jesus sagde at Lazarus var død, og han betegnede døden som en søvn. Jesus sagde til ham: ***"Lazarus, kom herud".*** (Johannes 11,43). Og han kom ud fra graven.

Mange præster forkynder at når mennesket dør, går de til himmelen eller til helvede. Hvis det var sådan at de retfærdige døde straks gik til himmelen når de døde, skulle man tro at Lazarus, Jesu ven, var kommet til himmelen. Men da Jesus opvækkede Lazarus fra de døde, kom han ikke ned fra himmelen, fra skyerne eller fra himmelrummet, men **ud fra graven**. Desuden siger Bibelen at ***"det er menneskets lod*** (skæbne) ***en gang at dø, og derefter dømmes."*** (Hebræerne 9,27).

Mellem døden og Jesu genkomst vil der være en dom, og det er ikke præsten, men Jesus Kristus som skal bestemme om den enkelte skal have evigt liv eller evig død. (2. Korinterne 5,10 og Johannes 5, 26-29).

Bibelen siger jo at ***"syndens løn er døden, men Guds nådegave er evigt liv i Jesus Kristus vor Herre."*** (Romerne 6,23).

I denne beretning får vi også at vide at Jesus skal opvække Lazarus på den yderste dag. Marta sagde***: "Jeg ved at han skal opstå i opstandelsen på den yderste dag."***(Johannes 11,24). "Den yderste dag" er når Jesus kommer igen.

Bibelen siger at det kun er Jesus som har udødelighed. Der står skrevet: ***"Han som er kongernes konge og herrernes herre — han, den eneste der har udødelighed."*** (1. Timoteus 6,15-16).

Det er Gud som alene har udødelighed. Menneskene er dødelige, men når Jesus kommer igen, vil de frelste blive iklædt udødelighed. Paulus beskriver denne hændelse således: ***"Se, jeg siger jer en hemmelighed; vi skal ikke alle hensove, men vi skal alle forvandles, i et nu, i et øjeblik, når den sidste basun lyder, for basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforkrænkelige, og da skal vi forvandles. For dette forkrænkelige må iføre sig uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig udødelighed. Men når dette forkrænkelige har iført sig uforkrænkelighed, og dette dødelige har iført sig udødelighed, da skal det ord opfyldes, som står skrevet: Døden er opslugt og sejren vundet."*** (1. Korinterne 15,51-54).

Der er mange som tror at der er en sjæl eller ånd som frigøres fra mennesket når de dør, og at denne sjæl eller ånd svæver rundt om os og påvirker os og kan give os

budskaber. I et spiritistblad skriver man følgende: ***"Hvad er nu spiritismen? Spiritismen er troen på at ånden overlever legemet og kan have kontakt med levende mennesker gennem og ved særlige organiserede personer som vi kalder medier."*** - "Spiritisten", et dansk spiritistblad, årgang 1900, side 84.

Næsten halvdelen af alle mennesker på jorden tror på reinkarnation – en lære som siger at sjælen aldrig dør, men bliver født igen og igen i forskellige legemer i hver efterfølgende generation. En sådan lære passer ikke med Bibelens lære. Bibelen siger at efter døden bliver mennesket til jord igen (Salme 104,29), de døde ved ingenting (Prædikeren 9,5), de har ingen mental kraft (Salme 146,4), de har ingen del i det som sker under solen (Prædikeren 9,6), men de venter i graven (Job 17,13).

Vi har gennem mange skriftsteder allerede set at Bibelen tager fuldstændig afstand fra teorien om sjælens udødelighed, reinkarnation, kommunikation med de døde, åndemaning og lignende. Ja, Bibelen kalder denne lære for en vederstyggelighed. Vi læser***: "Der må ingen findes hos dig, som lader sin søn eller datter gå igennem ilden, ingen, som driver spådomskunst, tager varsler, er sandsiger eller øver trolddom, ingen, som foretager besværgelse eller gør spørgsmål til genfærd og sandsigerånder og henvender sig til de døde; for enhver, der gør sådan, er HERREN vederstyggelig, og for disse vederstyggeligheders skyld er det, at HERREN din Gud driver dem bort foran dig."*** (5. Mosebog 18, 10-12).

Bibelen tager altså fuldstændig afstand fra den lære om sjælens udødelighed som spiritismen, reinkarnationen og mange af østens mystik-religioner er bygget på.

7 *tese*

Den katolske kirke skræmmer mennesker med evig pine. Den forsøger at bilde folk ind at de som ikke har været tro mod katolikkernes lære, havner i helvede. Den mener at helvede brænder evigt, og at de ugudelige ligger der og pines i ild og svovl i al evighed.

Kirken solgte aflad. Den lærte at man kunne give penge til kirken som så

garanterede for, at man ville blive udsat for mindre pine når man døde og kom i skærsilden.

Skærsilden blev på reformationens tid opfattet som et sted hvor mennesket blev straffet for deres onde handlinger før det blev lukket ind i paradis. Luther sagde at en sådan lære var helt ubibelsk. Den tjente kun til at samle penge ind til den katolske kirke.

Den katolske kirke lærer altså at når mennesket dør, findes der en mellemtilstand med midlertidig straf. Dette sted kalder de for skærsilden. De som havner i skærsilden, kan ikke selv komme ud derfra, men må have hjælp. Derfor beder man for de døde. Når man i tillæg betaler kirken penge, vil de døde blive udsat for mindre pine.

Paven tilbød også syndsforladelse for penge. Lad os forklare dette lidt nærmere: Hvis en person havde gjort en forbrydelse, bedrevet hor eller brudt et eller andet af Guds ti bud, kunne de købe sig fri for straf hvis de betalte for denne synd. Dette var syndsforladelsen. Den som havde mange penge, kunne tillade sig at synde meget.

Afladskræmmeren Tetzel som var romerkirkens talsmand på Luthers tid, erklærede at i kraft af hans afladsbrev ville alle de synder som køberen havde begået eller senere måtte ønske at begå, blive ham forladt. Det var ikke engang nødvendigt at angre sin synd. - D'Aubigne, bind 3, kap.1. Folk fik dermed den forsikring at afladen kunne frelse ikke bare de levende, men også de døde. Slagordet var: ***"Når pengene i kisten klinger, straks sjælen ud af skærsilden springer."*** I det øjeblik pengene klirrede mod bunden af

afladskræmmerens kiste, ville den sjæl man betalte for, slippe ud af skærsilden og flyve til himmelen.

Folk har op gennem tiden betalt store summer til den katolske kirke fordi de troede at de hjalp deres kære ud af skærsildens smerte. Kirken er blevet rig på falske præmisser. På grund af denne skræmmepropaganda har den gennem tiderne samlet mange penge ind og bygget mange store kirker. Tænk, hvilket bedrag, hvilken handelspropaganda. De burde skamme sig, sådan som de har bedraget folk.

Men hvad siger Bibelen? Hvad sker der med mennesket når livet ophører? Bibelen siger at ***"syndens løn er døden."*** (Romerne 6,23). Når syndens løn er døden, så er det ikke evig pine. Bibelen siger også at de ugudelige skal få deres straf efter deres gerninger. (Johannes Åbenbaring 20,13). Hvis de har gjort meget ondt, bliver straffen længere. Profeten Malakias bekræfter dette sådan: ***"For se, dagen kommer, luende som en ovn; og alle de frække og alle, som øver gudløshed, skal blive som strå, og dagen, som kommer, skal lade dem gå op i luer, siger hærskarers HERRE, så der ikke levnes rod eller gren af dem."*** (Malakias 4,1). Roden til det onde er Djævelen og Satan, og grenene er de ugudelige. De skal brænde alle sammen. De skal brænde som halm. Et langt og grønt halmstrå brænder længe, men et tørt og kort halmstrå brænder en kort tid. Dette illustrerer hvordan de ugudelige vil blive straffet efter deres gerninger. Og det vil ende med døden. Men det er først senere. Straffen kommer til udførelse i ildsøen. Vi læste jo***: "For se,***

dagen kommer brændende som en ovn." Så dette hører fremtiden til. Det hører endetiden til.

Johannes støtter dette når han skriver om hvordan de ugudelige vil blive straffet i ildsøen. ***"Og hvis nogen ikke fandtes indskrevet i Livets bog, blev han kastet i ildsøen."*** (Johannes Åbenbaring 20,15). Den samme forfatter beskriver ildsøen således: "***Dette er den anden død: ildsøen."*** (Johannes Åbenbaring 20, 14).

Lidt senere skriver den samme forfatter***: "Men de feje, og utro og afskyelige og morderne, og de utugtige og troldmændene og afgudsdyrkerne og alle løgnerne, deres plads er i søen, som brænder med ild og svovl; det er den anden død."*** (Johannes Åbenbaring 21,8).

Hvordan gik det med de ugudelige byer Sodoma og Gomorra? De brændte med

en uudslukkelig ild, men ilden gik ud da der ikke var mere at brænde. Der står*: "Ligeledes er Sodoma og Gomorra og de omliggende byer, der på samme måde som de var hengivne til utugt og søgte omgang mod naturen, sat til et advarende eksempel, idet de lider straf i evig ild."* (Judas 7). Her står at byerne og de som levede der, skulle brænde med en evig ild. Det var straffen for deres umoral. Men vi ved at byerne ikke brænder i dag. Ilden gik ud da alt var brændt op. Alt blev til aske. Apostelen Peter siger at det som hændte med Sodoma og Gomorra, er et eksempel på hvordan det vil gå i fremtiden. Der står således*: "Og byerne Sodoma og Gomorra dømte han til ødelæggelse og lagde dem i aske, idet han satte dem til advarende eksempel for ugudelige mennesker i kommende tider."* (2. Peters brev 2,6). Så straffen hører fremtiden til.

Jesus har også et ord til os i denne sag. Han siger: ***"Ligesom nu rajgræsset samles fra og brændes i ild, således skal det ske ved verdens ende. Menneskesønnen skal sende sine engle ud, og de skal samle og fjerne fra hans rige alle, der frister andre til fald, og dem, som øver lovløshed; og de skal kaste dem i ildovnen; der skal være gråd og tænderskæren."*** (Mattæus 13, 40-42).

Vi ser igen at straffen hører fremtiden til - ved verdens ende. De ugudelige brænder ikke i et evigt helvede nu sådan som den katolske kirke forkynder.

Satans endelige straf beskrives sådan: ***"Med dine mange misgerninger, ved din uredelige handel vanhelligede du dine helligdomme. Da lod jeg ild bryde løs i din midte, og den fortærede dig; jeg gjorde dig til støv på jorden for alle, som så dig. Alle blandt folkeslagene, der kendte dig, stivnede af skræk over dig; du blev en rædsel, og borte er du for evigt."*** **(**Ezekiel 28,18-19).

Der bliver ikke nogen evig pine således som den katolske kirke hævder. De ugudelige vil få deres straf i form af en evig død. De vil blive til aske. Ilden er uudslukkelig så længe straffen varer. Ordet "evig" kommer af det græske ord **aion** som betyder **lang tid, levetid, evig**. Så når de ugudelige vil blive straffet i ildsøen **"i lang tid"** eller **"i en levetid"** efter deres gerninger, så ender det med døden. For Gud har lovet at gøre ende på Djævelens virke, og når alle de ugudelige har fået deres straf, vil Gud skabe en ny himmel og en ny jord. Apostelen Peter skriver således om dette*: "Men ef-*

ter Hans forjættelse venter vi "nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor. Derfor, I elskede! da I venter dette, så stræb efter at komme til at stå uplettede og dadelfri for ham i fred." (2. Peters brev 3,13-14). Johannes siger det samme: ***"Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var forsvundet, og havet var ikke mere."*** (Johannes Åbenbaring 21,1).

Til dem som fortsat vil holde fast på deres teori om evig pine, vil vi rette spørgsmålet: **"Hvor er helvede når den første jord er forsvundet og havet ikke er mere?"** Det er ikke på jorden, for elementerne og hele jorden vil smelte i brand. Hver spire af ondskab er nu borte. Ikke et virus af ondskab er tilbage. Et brændende helvede ville bare ødelægge tilværelsen for de retfærdige endnu en gang, og det har Gud forudset. Derfor vil al ondskab smelte i brand og tilintetgøres og være borte for evigt.

Når ondskaben er borte, vil Gud skabe en ny himmel og en ny jord. Der vil alt være fredfyldt og godt. Gud vil føre menneskene tilbage til den tilstand som var i Edens have før syndefaldet, hvor de kunne tale ansigt til ansigt med ham. På den nye jord vil der ikke være nogen tyve, ingen som bagtaler andre, ingen drabsmænd, ingen krige, ingen sorg og pine. Bibelen beskriver tilværelsen på den nye jord med disse ord: ***"Og Han skal tørre bort hver tåre af deres øjne, og der skal ingen død være mere, ej heller sorg ej heller skrig, ej heller pine skal være mere, for det, som var før er nu forsvundet."*** (Johannes Åbenbaring 21,4).

Hvis det er sådan at de ugudelige skal leve i evig pine, kan de ikke leve her på denne gamle jord, for den er borte, og de har heller ingen plads på den nye jord, for der er der ingen smerte, sorg eller pine. Kun de retfærdige skal bo på den nye jord. Må alle som læser dette tage imod frelsen i Jesus Kristus og bede om den Hellige Ånds kraft til at være Jesu sande vidner, således at vi kan komme med når Jesus kalder sine – og at vi til slut kan være blandt de retfærdige som ved Guds store nåde skal arve den nye jord!

Evig pine-teorien er en forfærdelig skræmmeforkyndelse som vi hermed kaster på lossepladsen og brænder op. Denne teori har ingen plads i Jesu kærlighed. Jesus vil os kun det gode, og han har ladet Satan få lov til at spille sine kort så alle kan se at han er en djævel. Gud tvinger ingen, og det har han heller ikke gjort med Djævelen. Nu er alle beviser snart

lagt på bordet, og i sin kærlighed vil Gud tilintetgøre Satan og alle som har stillet sig på hans side i oprøret mod Gud. Så vi ser frem til opgørets dag hvor Gud vil skabe en ny himmel og en ny jord hvor retfærdighed bor, og hvor Jesu kærlighed råder. Der er fred og glæde for evigt.

8 tese

Den katolske kirke praktiserer og forkynder barnedåb og konfirmation. Barnedåben har sin rod i Augustins arvesyndslære. Han troede at et barn var født med synd. Derfor, hvis barnet var sygt og kunne dø, måtte man tilkalde præsten i al hast sådan at han kunne overøse barnets hoved med vand. Dermed troede man at barnet blev en kristen og ville blive frelst. Denne skik praktiseres også i dag. Men et lille barn har ikke gjort nogen synd. Det forstår ikke hvad som er ret og hvad som er galt. Den forståelse udvikles gradvis gennem årene. Bibelen siger at ***"synd er lovbrud"*** (1. Johannes brev 3,4), og: ***"Den sjæl, der synder, den skal dø; søn skal ikke bære sin faders misgerning"*** (Ezekiel 18,20).

Denne tekst siger klart at et barn ikke arver synd fra sine forældre. Det er først når vi bliver så gamle at vi kan forstå forskellen på det som er ret og det som er galt, at vi kan gøres ansvarlig for synd. Børnene har derfor ikke noget gammelt syndeliv som skal begraves, for de er endnu uskyldige. Derfor er barnedåben unødvendig og også ubibelsk. Det er et faktum at barnet som er uden skyld, er kommet ind i en ond verden og har arvet den syndige natur fra sine forældre og har den dom over sig som Adam fik efter faldet***: "Ja, støv er du, og til støv skal du vende tilbage."*** (1. Mosebog 3,19).

Men dermed har de ikke forkastet forsoningsofferet som Kristus har udført for alle. Hans fortjeneste har de derfor del i såfremt de senere tager imod Jesus som Frelser.

Da mødrene bar børnene til Jesus, sagde han til dem at ***"børnene hører Guds rige til… og Han velsignede dem."*** (Markus 10,13-16).

Jesus døbte dem ikke, men han velsignede dem. Det bør vi også gøre med børn når de er små.

I barnedåben har præsteskabet indført en skik hvor fadderne skal tro for barnet siden barnet ikke har sin egen tro. Men Bibelen siger: ***"Så kommer da troen af det, som høres, og det, som høres kommer i kraft af Kristi ord."*** (Romerne 10,17).

Barnet forstår ikke forkyndelsen og kan derfor ikke have sin egen tro. Vi læser videre: ***"Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst."*** (Markus 16,16). Den som skal døbes, må have sin egen tro. Når fadderne derfor skal tro for barnet, bliver det helt forkert. Præsterne og fadderne mener at barnet vil få sin egen tro senere når det skal konfirmeres, men det er der ingen garanti for.

Lad os se på nogle eksempler om dåb i Bibelen. Læg mærke til at troen er vigtig.

Da Filip forkyndte evangeliet om Jesus til den etiopiske hofmand, sagde hofmanden til Filip: ***"Se, her er vand; hvad er der til hinder for, at jeg kan blive døbt? Og Filip sagde: Tror du af hele dit hjerte, så kan det ske. Han svarede og sagde: Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds Søn. Og han lod vognen holde, og de steg begge ned i vandet, både Filip og hofmanden, og han døbte ham."*** (Apostlenes Gerninger 8, 26-38).

Da Filip forkyndte evangeliet i Samaria, var der mange som tog imod budskabet. Bibelen fortæller om resultatet af Filips forkyndelse på denne måde: ***"Men nu da de troede Filip, som forkyndte evangeliet om Guds rige og om Jesu Kristi navn, så lod de sig døbe, både mænd og kvinder."*** (Apostlenes Gerninger 8,12).

Det var mænd og kvinder som blev døbt, ikke børn.

I Bibelen finder vi en beretning om en fangevogter som blev døbt med hele sit hus***. "Så må der vel også være børn som blev døbt,"*** siger nogen. Men ikke i nogen af disse tilfælde står der at små børn var inkluderet. Der står at disse mennesker hørte forkyndelsen, og de som blev døbt, tog imod troen på Jesus Kristus som Frelser. Beretningen lyder således: ***"Og han førte dem udenfor og sagde: "I Herrer! hvad skal jeg gøre for at blive frelst?" De svarede: "Tro på Herren Jesus, så skal du blive frelst, du og dit hus." Og de talte Herrens ord til ham samt til alle dem, som var i hans hus. Og i selv samme nattetime tog han dem med sig og vaskede deres sår; og han selv og alle hans blev straks døbt. Derefter førte han dem op i sit hus og lod dække bord for dem, og han frydede sig med hele sit hus over, at han var kommet til tro på Gud. "*** (Apostlenes Gerninger 16,30-34).

I dette tilfælde står der at Paulus talte til fangevogteren i Filippi og til alle som var i hans hus. De tog imod troen på Jesus Kristus og blev døbt. Hvis der var børn, så var de så voksne at Paulus kunne tale Guds ord til dem. De forstod det, og de troede det ord de hørte. Så kunne de også blive døbt. Troen må altid være til stede før dåben.

Selve ordet "dåb" kommer af ordet "baptismo" som blev brugt i smedearbejdet. Det betyder at sænke en genstand ned i vandet så vandet går sammen over det. Hvis smeden havde lavet en jernstang i en bestemt form, og han ville at denne jernstang skulle hærdes i denne form, så sænkede han den ned i vandet så vandet gik over jernstangen. På samme måde skal den som bliver døbt, begraves i vandet så vandet går sammen over ham. I dåben viser du symbolsk at du accepterer at Jesus døde for dig, blev begravet og stod op igen fra graven. Dåben symboliserer også det som er sket inden i dig, at du har begravet synderne, lagt al din synd på Jesus sådan at han kan sone din synd - og så står du op til et helt nyt liv med Kristus.

Følgende skriftsted beviser at det er sådan: ***"Eller ved I ikke, at alle vi, som blev døbt til Kristus Jesus, blev døbt til Hans død? Vi blev altså begravet med Ham ved dåben til døden, for at, som Kristus blev opvakt fra de døde ved Faderens herlighed, således skal også vi leve et helt nyt liv."*** (Romerne 6, 3-4).

Denne tekst siger tydeligt at den som

bliver døbt, bliver begravet i vandet og står op til et helt nyt liv med Kristus. Denne praksis har man ikke i barnedåben/bestænkelsen.

Bibelen kalder også dåben for "en god samvittighedspagt med Gud" Der står skrevet***: "Det er et forbillede på det vand, som nu frelser også jer, nemlig dåben, som ikke er fjernelse af legemets smuds, men en god samvittigheds pagt med Gud, ved Jesu Kristi opstandelse,"*** (1. Peters brev 3, 21).

Hvis vi i hverdagslivet skal indgå en pagt (en aftale) med nogen, er det altid vigtigt at vide hvad aftalen går ud på før vi underskriver den. Sådan er det også med dåbspagten. Før dåben er det vigtigt at tage meget tid med Guds Ord og bede om hjælp til at blive bedre kendt med pagtsindholdet. Det er også en af grundene til at der tales om "troens dåb" eller "voksendåb". Før dåben må vi tage en velovervejet beslutning - et valg om at lade Gud forvandle os og bede om kraft til at følge Jesus hele vejen. (1. Peters brev 2, 21). Dåben skal være et ydre tegn på den forvandling som allerede er sket inden i os.

Konfirmationen blev indført af den katolske kirke på 1200-års-tallet. Det viser sig at kun få som bliver konfirmeret, tror på Jesus Kristus som deres personlige frelser. Dette fortæller at denne ordning ikke holder mål. Luther afskaffede konfirmationen på sin tid og kaldte den for abespil og narreværk. Man abede efter hinanden og gav et løfte som man i længden ikke kunne holde. Luther afskaffede konfirmationen, og den blev ikke indført i Danmark før i 1736.

Spædbarns"dåb" og konfirmation er traditioner der er indført af mennesker. De skal ligesom være i stedet for bibelsk dåb. Det er således Djævelen hele tiden arbejder. Han vil erstatte bibelsk tro med en erstatning, en efterligning af det sande.

Bibelen siger at der er ***"én Herre, én tro, én dåb."*** (Efeserne 4,5). Vi har allerede set at en rigtig bibelsk dåb ikke er barne-bestænkelse, men troens dåb hvor den der skal døbes, har hørt evangeliet og bestemt sig for at tage imod frelsen i Jesus Kristus. Den der skal døbes, følger Jesu eksempel. Jesus blev døbt som voksen (30 år) i floden Jordan. Jesus træng-

te ikke til at blive døbt, for han havde ikke gjort nogen synd og trængte ikke til frelse. Han blev døbt som et eksempel for os (Mattæus 3, 13-17) for at vi skal følge i hans fodspor (1. Peters brev 2,21).

Vi har læst at den der skal døbes, begraves i vandet og står op til et helt nyt liv med Jesus. Lad os gå tilbage til Bibelens dåb, og ikke efterligne katolicisme og frafalden protestantisme. Spædbarnsdåb og konfirmation er en katolsk tradition, og alle som tror de bliver frelst fordi forældrene har udført denne handling med dem, er blevet bedraget. De er ikke blevet døbt med den bibelske dåb, og der er ingen anden dåb som er gyldig ifølge Guds Ord. Alle som vil følge Jesus og gøre som Han har gjort, må døbes på den måde som Bibelen siger. Barnebestænkelse er ingen bibelsk dåb. Det er forældrene og fadderne som tror for spædbarnet, men den som skal døbes, må have sin egen tro. Jesus sagde til Nikodemus: ***"Ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født af vand og Ånd."*** (Johannes 3,5).

Så Jesus siger at vi ikke kan komme ind i Guds rige uden at vi bliver født af vand og Ånd. Det burde være tankevækkende for os alle!

Lad os derfor blive døbt med Jesu dåb, troens dåb! Barnebestænkelse er ikke dåb. Det er en tradition opfundet af mennesker.

9 *tese*

Den katolske kirke mener at der er frelse i sakramenterne - det vil sige at du bliver døbt, deltager i nadveren, gør bodsøvelser og lignende. Luther blev også oplært i alt dette ifølge hans opvækst som katolik. Men en dag da han kravlede op af Pilatus-trappen, blev han mindet om et skriftsted i Guds Ord som siger: ***"Den retfærdige skal leve af tro."*** (Romerne 1,17). Luther rettede sig op og forstod at han var i gang med at kravle på sine knæ for at opnå frelse. Han troede han kunne opnå frelse ved gerninger. Men nu kom der nyt lys ind i hans sind. Han forstod at kun troen på Jesus Kristus som verdens Frelser kan fri os fra syndens magt. Gerningerne kan ikke frelse os, men gerningerne må komme som en frugt af troen. (Mattæus 5,8). Da Luther fortsatte med at studere dette emne, fandt han flere vigtige tekster i Guds Ord som fortæller

at vi bliver retfærdiggjort gennem troen på Jesus Kristus. Når vi kommer til Jesus som vi er med al vor synd, må vi erkende vor synd, angre og bede om tilgivelse. Så vil Jesus tilgive vor synd. Da vil Jesu retfærdighed blive tilregnet os, uforskyldt af nåde ved tro. Tænk hvilken befrielse i Martin Luthers liv. Den samme befrielse kan du og jeg også få når vi gør det samme.

Lad os læse nogle skriftsteder om troens betydning:

"Tro er fast tillid til det, man håber, overbevisning om ting man ikke ser." (Hebræerne 11,1).

"Så kommer da troen af det, som høres, og det, som høres, kommer i kraft af Kristi ord." (Romerne 10,17).

"For således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn den enbårne, for at enhver som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv." (Johannes 3,16).

"Men Gud, som er rig på barmhjertighed, har på grund af den store kærlighed, hvormed Han elskede os, gjort os levende med Kristus, os som var døde på grund af vore overtrædelser - af nåde er I frelst! Ja, Han har opvakt os med Ham og givet os plads med Ham i den himmelske verden i Kristus Jesus, for at Han i de kommende tidsaldre kunne vise sin nådes overstrømmende rigdom ved godhed mod os i Kristus Jesus. For af nåde er I frelst ved tro; det skyldes ikke jer selv, Guds er gaven; det skyldes ikke gerninger, så nogen kan rose sig. For Hans værk er vi, skabte i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud lagde til rette, for at vi skulle vandre i dem." (Efeserne 2,4-10).

"Den som tror og bliver døbt, skal blive frelst." (Markus 16,16).

Men hvilken plads har så gerningerne?

Vi læste: ***"Vi er Hans værk, skabt i Jesus Kristus til gode gerninger."*** (Efeserne 2,10).

Da Johannes døber stod frem og forkyndte omvendelsens budskab, sagde han***: "Så bær frugt som er omvendelsen værdig."*** (Mattæus 3,8).

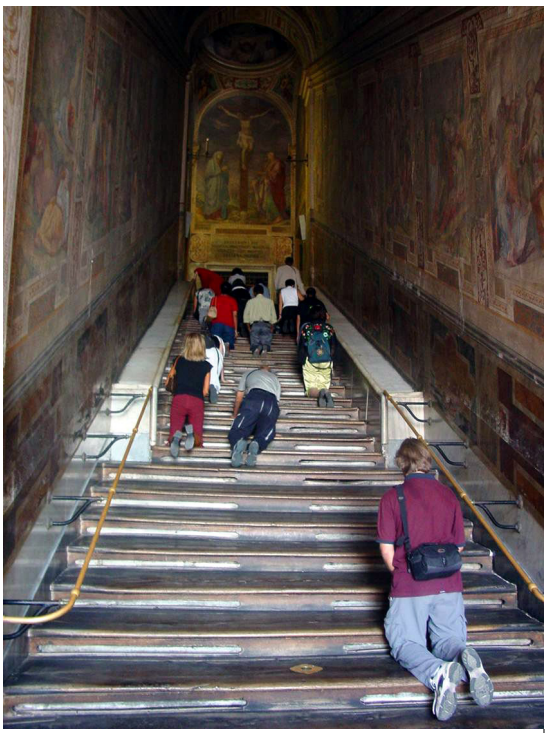

Jakob skriver: ***"Sådan er det også med troen: hvis den ikke har gerninger, er den i sig selv død."*** (Jakob 2,17).

Så troen er død uden gerninger, og de gode gerninger vil komme som en frugt af troen.

I tro bragte Abel Gud et bedre offer end Kain.

I tro byggede Noa arken.

I tro gik de igennem det Røde Hav.

I tro gjorde de alle noget. Det er retfærdighed ved tro.

Når vi har taget imod Jesu retfærdighed, må vi også bede om kraft til at leve retfærdigt for ham. Da vil vi være hans rette vidner.

"Når I ved, at Han er retfærdig, så forstår I, at enhver, som øver retfærdighed, er født af Ham." (1. Johannes brev 2,29)

"Børnlille, lad ingen føre jer vild. Den, der gør retfærdigheden, er retfærdig ligesom Han er retfærdig." (1. Johannes brev 3,7).

Så kraften til at leve retfærdigt og bære gode frugter ligger ikke i os selv, men i Kristi kraft hos den troende. Paulus udtaler: ***"For Gud er den, som virker i jer både at ville og at virke, for at Hans gode vilje kan ske."*** (Filipperne 2,13).

Siden Luther stod frem og forkyndte retfærdiggørelse ved tro, har der været en strid mellem den katolske kirke og den lutherske kirke. Men i 1999, efter mange samtaler gennem økumenisk diplomati, har den katolske kirke og den lutherske kirke lavet et fællesdokument angående retfærdiggørelseslæren. Dokumentet hedder *Joint Declaration*. Denne erklæring

og overenskomst blev undertegnet den 31. Oktober 1999, akkurat 482 år efter at Luther i sine teser fremhævede retfærdiggørelse gennem tro og tro alene. Dokumentet *Joint Declaration* førte den lutherske kirke tilbage til Rom fordi dette dokument blandt andet siger at der er frelse gennem sakramenterne.

Protestanterne har givet efter, ikke Rom.

Nu 500 år efter Wittenberg ser vi at katolikker og protestanter fejrer Luther sammen. De bagatelliserer Luthers dybe brud med Rom og siger at nu er vi i en ny tid - vi vil stå sammen for at få **fred** på vor klode. Men fred opnås ikke gennem økumenisk diplomati og flertalsbeslutninger. Jesus sagde: ***"Min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke som verden giver. "*** (Johannes 14,27).

En ægte fred får vi kun når vi har taget imod Jesus Kristus som herre i vort liv, når vi har erkendt vor synd og fået Jesu tilgivelse, Jesu retfærdighed, uforskyldt af nåde ved tro. Når denne beslutning er taget, så vil den troende få den Hellige

Ånd som kraftkilde i sit liv, og vi vil få kraft til at følge i Jesu fodspor - vi vil få kraft til at gøre gode gerninger.

Verden kan ikke give os denne ægte indre fred. De som vælger at følge løsninger som strider imod Guds vilje, vil ikke få denne indre fred som bare Jesus kan give os. Vi må vælge at tage imod Jesus Kristus som vor personlige frelser. Vi må vælge at være lydige mod Jesus – hans kraft i os - og vandre på den smalle vej i hans fodspor.

Reformatorerne forstod hvad det vil sige at tage imod frelsen i Jesus Kristus. De så ikke alt lyset, men:

- anabaptisterne så dåbens betydning
- Luther så nåden
- Calvin så betydningen af at vokse i nåden
- Huss så betydningen af lydighed
- Wesley så betydningen af hellighed
- valdenserne så betydningen af Bibelen
- Miller så betydningen af Jesu genkomst

Hvad med os? Vel, vi har lært lidt af alle, og derfor har vi mere kundskab end de som levede før os. Nu må vi se helheden, nu må vi forkynde alle disse sandheder, både om tro, nåde, frelse, livet i Kristus, den Hellige Ånds virke, om at vokse i nåden, om karakterdannelse, om Åndens frugter, om Jesu genkomst og ikke mindst det sidste punkt som vi nu skal behandle.

10 *tese*

Den katolske kirke har ændret Guds ti bud i deres katekismus. Men desværre tog Luther de ændringer som var gjort i budene, med sig ind i sin katekismus. Han voksede op som katolik, og så vel ikke den forfalskning som den katolske kirke havde gjort med Guds ti bud.

I katekismebudene har de fjernet det andet bud, delt det tiende bud i to, og i tillæg har de taget næsten hele teksten i hviledagsbudet bort. Dette er måske den største forfalskningen som er gjort i historien. Men der er stadig mange som mener at den katolske kirke er en kristen kirke. Dog, en kristen må følge Kristus og ikke ændre på noget som han har sagt eller skrevet. Det har den katolske kirke gjort, ikke mindst med Guds ti bud. Derfor er vi enige med Luther og reformatorerne som meget klart sagde at paven bærer antikrists kendetegn.

Martin Luther sagde det således:

"Jeg sagde tidligere at paven var Kristi stedfortræder. Nu hævder jeg at han er vor Herres modstander og djævelens apostel." - D'Aubigne, bind 7, kapitel 6.

Den gang Luther tog imod den pavelige bulle, sagde han: ***"Jeg foragter den og angriber den fordi den er ryggesløs og usand… Det er Kristus selv som bliver fordømt i den. Det glæder mig at jeg må tåle sådanne onder for den bedste sag som findes. Jeg mærker en større frihed i mit hjerte, for nu ved jeg endelig at PAVEN ER ANTIKRIST, OG AT HANS TRONE ER SELVE SATANS TRONE."*** - D'Aubigne, bind 7, kapitel 9.

Hvor mange lutheranere siger det samme i dag? Eller for at vende spørgsmålet den anden vej: Er den lutherske kirke lidt antikristelig selv, siden den har godtaget pavekirkens søndags-hviledag?

Som sagt har pavekirken taget næsten hele teksten i hviledagsbudet væk i sin katekismus. Hviledagsbudet i Bibelen lyder således:

"Kom hviledagen (sabbatsdagen) i hu, så du holder den hellig! I seks dage skal du arbejde og gøre al din gerning, men den syvende dag skal være hviledag for Herren din Gud; da må du intet arbejde udføre, hverken du selv, din søn eller datter, din træl eller trælkvinde, dit kvæg eller den fremmede inden dine porte. For i seks dage gjorde Herren himmelen, jorden og havet med alt, hvad der er i dem, og på den syvende dag hvilede han; derfor har Herren velsignet hviledagen og helliget den." (2. Mosebog 20, 8-11).

I hviledagsbudet i katekismen er der ikke

noget i teksten som fortæller at det er sabbatten, den syvende dag, som er den rette hviledag. De fleste ved at Jesus døde på en fredag. Bibelen kalder denne dag for beredelsesdagen, dagen før sabbaten (Markus 15, 42-43). Dagen efter bliver kaldt for sabbatten. Det er Bibelens syvende og sidste dag i ugen. Da hvilede Jesus i graven, og disciplene holdt sig stille efter lovens bud (Lukas 23, 53-56). Den næste dag er søndag. Søndagen er Bibelens første dag i ugen. Da stod Jesus op af graven. (Markus 15, 42-47 og 16,1-6).

Alle som læser dette, ser klart at søndagen er Bibelens første dag i ugen, og lørdagen er ugens syvende dag, sabbatten. Sabbatten er Bibelens hviledag. Alle som er kristne, bør holde Jesu hviledag. For det er Jesus som har indført den syvende dag, sabbaten, som hviledag. Bibelen siger at ***"alt blev skabt ved ham."*** (Johannes 1,1-14).

Bibelen siger også at **Jesus er Sabbattens Herre** (Markus 2,27-28). Denne tekst fortæller også at sabbatten blev til for menneskets skyld. Mange tror at Sabbatten blev til for jøderne. Sådan står der

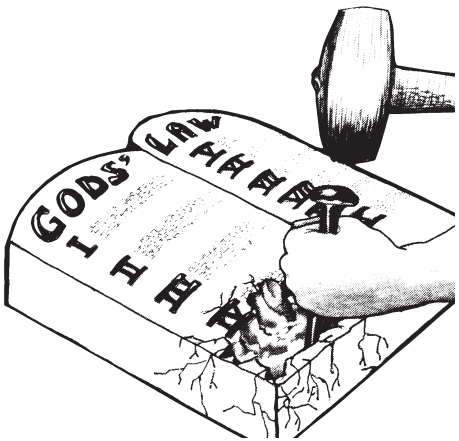

også i fodnoterne til den nye økumeniske bibel, Bibel 2011. Men det er ikke sandt. Sabbatten blev til helt fra skabelsen. Vi læste jo at Gud skabte på seks dage og hvilede på den syvende. Så hviledagen har sin oprindelse helt fra skabelsen, ikke fra Jesu opstandelse. Jesu opstandelsesdag er den første arbejdsdag i ugen, for Jesus hvilede på den syvende. Det er ikke sådan at Jesus havde to hviledage efter hinanden, både den syvende og den første dag i ugen. Nej, Jesus hvilede i graven på sabbatten og stod op til en ny arbejdsdag om søndagen, den første dag i ugen, på samme måde som han i skabelsesugen begyndte at skabe (arbejde) på den første dag i ugen.

Der er ingen steder i Skriften hvor Jesus har befalet os at vi ikke skal holde sabbatten mere (den syvende dag), og i stedet holde den første dag i ugen, søndag. Hvis han have ændret dette, så ville han have sagt det meget tydeligt. Men så måtte han samtidig også have ændret Guds ti bud som meget tydeligt siger at vi skal have sabbatten, den syvende dag i ugen, som hviledag. Desuden ændrer Gud og Jesus sig ikke. Bibelen siger:

"Jesus Kristus er den samme i går og i dag, ja, til evig tid" (Hebræerne 13,8).

"For Jeg Herren, er ikke blevet en anden." (Malakias 3,6)

"Græsset tørres, blomsten visner, men vor Guds Ord bliver evindelig." (Esajas 40,8).

Den katolske kirke siger tydeligt at det er den som har ændret hviledagen.

Fra en romersk-katolsk troslærebog læser vi følgende:

Spørgsmål: ***Hvilken dag er sabbat?***

Svar: ***Lørdag er sabbat.***

Spørgsmål: ***Hvorfor holder vi søndag i stedet for lørdag?***

Svar: ***Vi holder søndag i stedet for lørdag fordi den Katolske Kirke på kirkemødet i Laodikea* (år 336) *overførte sabbatens hellighed fra lørdag til søndag.***

Spørgsmål: ***Kan du på nogen anden måde bevise at kirken har magt til at indstifte festdage ved lov?***

Svar: ***Dersom den ikke havde sådan en magt, kunne den ikke have gjort det, som alle nutidens religionsbekendere er enig med den i; Den kunne ikke have indført helligholdelsen af søndagen, den første dag i ugen, i stedet for helligholdelsen af lørdag, den syvende dag, en forandring som der ikke findes nogen autoritet for i Skriften."*** - Fra Doctrinal Cathecism, s. 174 og The Convert's Cathecism of Catholic Doctrine (1977-udgave), s. 50.

Læg også mærke til at søndag betyder solens dag og ikke sønnens dag. Kejser Konstantin var den første som indførte søndagen som hviledag ved lov. Det blev gjort i år 321 efter Kristus. Her kommer lidt af denne tekst:

"På solens ærværdige dag skal myndighederne og folk som bor i byerne hvile, og alle værksteder skal lukkes. Men på landet kan de som dyrker jorden arbejde frit og lovlig."

Så vi præciserer at søndagen betyder solens dag og ikke sønnens dag.

Testamenteforfalskning

Det er helt tydeligt at den katolske kirke har begået en testamenteforfalskning. Et testamente skrives jo medens personen lever. Når personen er død, træder testamentet i kraft, og ingen personer kan ændre på dette testamente. Hvis de gør det, bliver det testamenteforfalskning. Og det er netop det den katolske kirke har gjort. Den har forfalsket testamentet idet den har ændret Guds ti bud og hviledagsbudet efter Jesu død. Ja, vi ser at kirken udførte denne testamenteforfalskning ca. 300 år efter Jesu død. Dette er måske den største testamenteforfalskning som er begået gennem historien, og den er registreret i himmelens bøger.

Dette har fået store konsekvenser. Kirken har på denne måde forført millioner af mennesker. Vi har sympati med disse mennesker, for de har haft tillid til præsten og troet at det han forkyndte var rigtigt ud fra Guds Ord. Men nu er tiden kommet til at afsløre den katolske kirkes vildfarelser og forførelser sådan at mænd og kvinder kan vende sig bort fra den katolske kirkes ubibelske lære.

Pave Johannes Paul II skrev i sin bog *Dies Domini*, (udgivet maj 1998) punkt 63: ***"Vi følte vi havde autoritet til at overføre Sabbattens mening til opstandelsens dag."***

Paven taler også om ***"den åndelige og pastorale rigdom med søndagen, som er blevet givet os med traditionen..."***

Ser du svaghederne i pavens formulering? Paven erkender åbent at sabbatshelligholdelse er blevet overført til søndagshelligholdelse. De følte at de havde autoritet til at gøre denne forandring. Her sætter de deres egen autoritet over Bibelens autoritet. De ***følte*** de havde autoritet til at gøre denne forandringen med hviledagen.

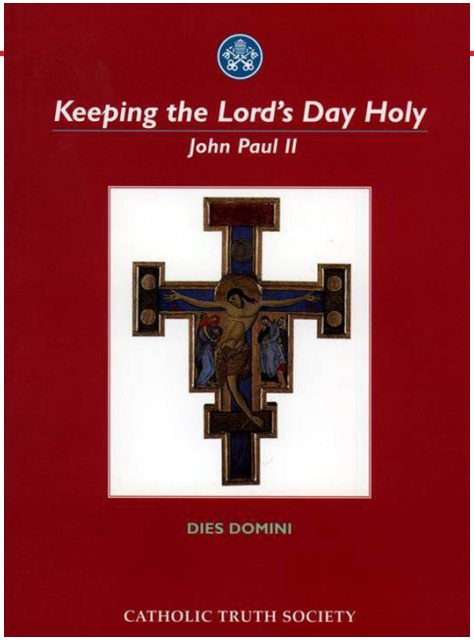

Hvis vi skal bygge vore beslutninger på følelser, så kan der blive mange mærkelige afgørelser.

Paven erkender også at dette med søndagen som hviledag er en tradition. Hvorfor kan de andre forskellige kristne kirkesamfund ikke være lige så ærlige som den katolske kirke og erkende at søndagen er en tradition?

Det er fuldstændig forkert af den katolske kirke at overføre sabbattens mening til opstandelsens dag – det har de heller ingen ret til - men de erkender i al fald at de har gjort denne ændring. Men på dommens dag vil det åbenbares om vi ikke bare har erkendt vore fejl, men om vi også har været villige til at vende om og følge Guds vej.

Vismanden Salomon skrev: ***"Enden på Sagen, når alt er hørt, er: frygt Gud og hold hans bud! For det bør ethvert menneske gøre. For hver en gerning bringer Gud for retten, når han dømmer alt, hvad der er skjult, være sig godt eller ondt."*** (Prædikeren 12,13-14).

Lad os tage et par udtalelser mere med fra katolske kilder:

"I kraft af sin guddommelige mission forandrede den Katolske Kirke dagen fra lørdag til søndag over tusind år før der fandtes nogen protestant." - Catholic Mirror, sept. 1893.

"Søndagen er vort autoritetsmærke. Kirken står over Bibelen, og overføringen af sabbatshelligholdelse til søndagshelligholdelse beviser dette faktum." - Catholic Record, London/ Ontario, 1. sept. 1923.

Her har vi det igen. Den katolske kirke indrømmer at kirken står over Bibelen. Den mener den har guddommelig autoritet til at ændre tider og lov. (Daniel 7, 25). Den tiltager sig en autoritet som ikke er i harmoni med Guds Ord.

Da Jesus blev fristet af Djævelen, henviste han til Guds Ord. Han sagde: ***"Der står skrevet"*** (Mattæus 4,10). Han lod Skriften være sin rettesnor. Den som ikke lader Skriften være sin autoritet, har ingen autoritet, for autoriteten er i Guds Ord.

Skiftede disciplene hviledag?

Nogle mener at disciplene begyndte at holde hviledag om søndagen i stedet for lørdag til minde om Jesu opstandelse. Bibelen er fuldstændig tavs om en sådan ændring af deres hviledagspraksis. Læser vi de 8 skriftsteder i Bibelen som omhandler den første dag i ugen, finder vi ikke noget som helst påbud eller nogen paragraf om at de kristne skal begynde at holde den første dag i ugen, søndag,

i stedet for lørdag, den syvende dag. (Mattæus 28,1; Markus 16,2; 16,9; Lukas 24,1; Johannes 20,1; 20,19; Apostlenes Gerninger 20,7; 1. Korinterne 16,2).

Derimod finder vi i hele Apostlenes Gerninger at disciplene fortsatte med at overholde sabbatten som de havde lært det af Jesus. (Apostlenes Gerninger 13,14-15; 13,42-44; 16,12-13; 17,1-2; 18,3-4.)

Kirkemødet i Trent

Det mest autoritative doktrinære kirkemøde i den katolske kirke var kirkemødet i Trent (1545-63). Hensigten med dette kirkemøde var at fastslå ***"kirkens lære som et svar på protestanternes kætteri."*** - Catholic Encyclopædia, vol. XV, artikel "Trent".

Under dette kirkemøde blev spørgsmålet om kirketraditionens autoritet kontra Bibelens autoritet til lange og heftige debatter. Sagen blev ikke afgjort før den sidste samling, og det er bemærkelsesværdigt at det argument som gjorde at traditionen vandt over Bibelen, var dette med forandringen af sabbatten (hviledagen). Man mente at den beslutning som da blev taget, var det endelige bevis på at kirkens autoritet var Bibelens autoritet overlegen.

Beslutningen beskrives således:

"Endelig… blev deres sidste skrupler lagt til side. Ærkebiskoppen af Reggio holdt en tale hvor han åbent erklærede at traditionen stod over Bibelen. Kirkens autoritet kunne derfor ikke bindes til Skriftens autoritet, fordi Kirken havde forandret Sabbaten til søndag, ikke ved noget påbud fra Kristus, men ved sin egen autoritet." - Canon and Tradition, s. 263. H.L. Holzman, Ludvigsburg, 1859.

Og her er vi kommet til kernen i dette skrift. Protestanterne og reformatorerne sagde og siger at de vil have Skriften og Skriften *alene* som deres grundvold og autoritet for deres tro og lære. Men den katolske kirkes anklage mod protestanterne er: Nej, protestanterne har ikke Skriften alene som deres autoritet fordi de holder Bibelens første dag, søndag, som hviledag, mens Bibelen siger at vi skal have den syvende dag, lørdag, som hviledag. Og her vil vi holde med katolikkerne. De siger ærligt at de har forandret hviledagen fra lørdag til søndag, fra Bibelens syvende dag i ugen til Bibelens første dag i ugen. Men de irettesætter protestanterne og reformatorerne fordi de siger at de følger Bibelen, mens de i praksis ikke gør det, da de følger en katolsk tradition idet de holder Bibelens første dag i ugen som hviledag.

"Der findes kun et sikkert tilflugtssted for protestanter. De må stille sig fuldt og helt på "det skrevne ord alene", Bibelen og Bibelen alene. Det er ikke for sent for protestanter at vende tilbage til det de engang stod for. Vil de gøre det? Vil de ufravigeligt stå for den protestantiske trosbekendelse? Eller vil de fortsætte med at indtage de bekendende protestanters uforsvarlige, selvmodsigende og dødbringende stilling, samtidig som de står på katolsk grund og følger den katolske kirkes autoritet? Vil de holde Herrens sabbat, den syvende dag, i følge skriften? Eller vil de holde søndagen i overensstemmelse med den katolske kirkes tradition?" - Catholic Mirror,

Sept. 2,9,16 & 23, 1893 tracts entitled "Rome's Challenge.

Kære ven! Hvilken beslutning vil du tage?

Martin Luther vovede at stå frem og revse den katolske kirke og gik selv ud fra denne kirke. Men han så ikke klart forandringen af budene og ændringen af hviledagen. Men de som skulle videreføre hans reformationsarbejde, burde være kommet længere end Luther. I stedet er de gået tilbage mod Rom.

Nettop i hviledagsspørgsmålet har protestanterne svigtet. De har accepteret en katolsk tradition, og derfor er det ikke lykkes med deres målsætning om at følge Bibelen og Bibelen alene som deres autoritet i tro og lære. På grund af dette frafald har protestanterne gradvis nærmet sig Rom, og når de nu skal fejre 500-års-jubilæum for Luthers brud med den katolske kirke, benytter de denne anledning til at markere deres enhed med Rom. Enheden ligger i det at der i dag ikke længere er nogen sande protestanter (med få undtagelser) fordi protestanterne i dag følger Bibelen og traditionen ligesom den katolske kirke gør det.

Vi kan nu samle nogle få af de mest almindelige ubibelske traditioner som den lutherske kirke og mange andre såkaldte protestantiske kirker har accepteret fra Rom:

1. Den lutherske kirke følger traditionen som ikke har nogen bibelske rødder, når de holder søndagen, Bibelens første dag i ugen som hviledag i stedet for Bibelens syvende dag, sabbatten.

2. Den lutherske kirke følger traditionen som ikke har nogen bibelske rødder, når de udfører barnedåb i stedet for troens dåb.

3. Den lutherske kirke følger traditionen som ikke har nogen bibelske rødder, når 13-14 årige skal bekræfte/stadfæste troen som de ikke selv har taget ved barnedåben.

Hvilken alvorlig og eftertænksom advarsel giver Jesus til dem som forfører andre? Jesus sagde:

"Men den som forarger en af disse små, som tror på mig, ham var det bedre, at der var hængt en møllesten om hans hals, og han var sænket i havets dyb. Ve verden for forargelserne! For vel er det nødvendigt, at forargelser kommer, dog ve det menneske, ved hvem forargelsen kommer!:" (Mattæus 18,6-7)

Konklusion:

Reformationen lykkedes ikke helt, for det var ikke Bibelen og Bibelen alene som blev fulgt. At de som skulle repræsentere reformationen og protestantismen i dag holder Bibelens første dag i ugen, søndag, som hviledag, er et klart bevis på dette!

Mange mener at reformationen endte med Luther, men den skal fortsætte til tidernes ende. Luther havde et stort værk at udføre med at sprede det lys som Gud lod skinne på ham. Men han fik ikke alt det lys som verden skulle have. Fra den tid og til nu er der hele tiden kommet nyt lys over Den hellige skrift, og nye sandheder har udfoldet sig.

Hvad er der blevet af de bibeltro reformatorer? I dag trænger vi til en ny refor-

mator, ja, mange nye reformatorer. Mennesker har behov for at se at den forkyndelse som prædikes i mange kirker, er falsk. Samtidig må folk høre det klare og sande bibelske budskab for vor tid som vi finder det i Åbenbaringsbogens 14. kapitel, versene 6-12 og 18,4. Hvem vil stå op for Herrens sag lige så modigt som Martin Luther?

I dag ser det ud til at alle verdens fordærvede kræfter skal vinde slaget på denne klode. Bibelen åbenbarer at disse kræfter strider mod Kristus og de som står på Kristi side. (Johannes Åbenbaring 17,12-14). Men Bibelen fortæller os også at det er Gud som har kontrollen, og han siger: "Så langt og ikke længere". Det er dem som stiller sig på hans side, der vil gå sejrende ud af den store reformations-kamp som varer ved helt til enden!

Den sidste store test

Bibelen åbenbarer at den sidste test på vor klode lige før Jesus Kristus, verdens frelser, kommer igen, vil dreje sig om tilbedelse. Bibelen beskriver denne prøve således:

"Og det fik magt til at give dyrets billede livsånde, så dyrets billede endog kunne tale, og lade alle dræbe, som ikke ville tilbede dyrets billede. Og det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at give sig selv et mærke på deres højre hånd eller på deres pande, for at ingen skal kunne købe og sælge uden den, som har mærket, dyrets navn eller dets navns tal. (Johannes Åbenbaring 13,15-17)

Så testen vil være om vi tilbeder Gud som skaber, eller om vi vil tilbede "dyret"

og tage dets mærke. Vi gentager: Dette har med tilbedelse at gøre og ikke med en mikrochip. Mange tror mikrochippen er dyrets mærke. Mikrochips og elektroniske systemer kan blive brugt som et kontrolorgan således at de som ikke vil tage dyrets mærke, ikke kan købe og sælge.

Nu forsvinder pengene jo snart, og alt skal foregå med kort. Mikrochippen ligger i kortet, men den kan også indplanteres direkte i menneskekroppen, for eksempel under huden. Det er ikke noget problem at spærre et kort. De som ikke tager dyrets mærke, skal altså straffes fordi de ikke er lydige imod de jordiske magthavere, og straffen er at de ikke får lov til at købe og sælge. Når der står at de vil tage dyrets mærke i panden eller på hånden, så er panden et billede på forstanden og hånden et billede på det du gør med din hånd. (5. Mosebog 11,18). Vi tager vore beslutninger og valg i den del af hjernen som ligger i panden. Så vi kan vælge med vor forstand at acceptere dyrets mærke, eller vi kan vise det ved vore hænders gerninger.

Bibelen siger at vi skal tilbede ham som skabte himmelen og jorden. Det er netop i hviledagsbudet vi får at vide hvem vi skal tilbede. Der står det at vi skal tilbede ham som skabte på seks dage og hvilede på den syvende. Derfor, fordi hviledagen har med tilbedelse at gøre, så vil dette punkt komme i fokus lige før Jesus kommer igen. Vi lever i en tid hvor verdens ledere vil have søndagen, bibelens første dag i ugen, som hviledag, familiedag og gudstjenestedag. I Europa arbejder *Den Europæiske Søndags Alliance* meget aktivt for at få søndagen som ugens hviledag og familiedag. I USA er der flere store religiøse bevægelser som arbejder for det samme mål, bl.a. *The Christian Coalition* og *The Lords Day Alliance* m.fl.

Søndagen som hviledag strider imod Guds Ord og Guds ti bud som siger at vi skal tilbede Gud på den dag som han har sat til side som hviledag, nemlig sabbatten, bibelens syvende dag i ugen. Menneskene bliver derfor snart sat på valg om vi vil tilbede ham som skabte himmelen, jorden, havet og alt som er i dem og holde hans hviledag, eller om vi vil tilbede og være loyal mod "dyret" (paven/pavekirken) og tage dets mærke.

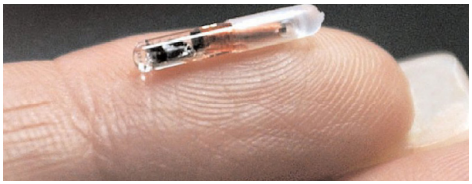

Vi har tidligere set udtalelser fra den katolske kirke hvor de siger at de har et mærke. De mener at når de har ændret hviledagen, så er det et tegn på at de (kirken) har autoritet til at ændre tider og lov og indføre nye traditioner. Bibelen har åbenbaret at sådan vil det blive. Der står at denne kirke vil ændre hellige tider og lov. (Daniel 7,25).

Vi har allerede set at kirken har ændret hviledagen fra sabbatten (lørdag) til søndag. Når du nu bliver oplyst om dette, hvilken autoritet vil du så være lydig imod? Hvilken hviledag vil du da holde?

Det valg du tager, vil have betydning for liv eller død, for når du nu er blevet oplyst om hvad den frafaldne kirke har gjort med hviledagen, får dit valg en enorm betydning. Bibelen siger***: "Altså, når man ved, hvad der er det rigtige, og ikke gør det, er man skyldig i synd."*** (Jakob 4,17).

Du vil snart blive nødt til at vælge om

du vil tilbede Gud som skaber, eller om du vil tilbede "dyret og tage dets mærke". Dette vil ske når "dyrets mærke" - pavekirkens søndagshelligholdelse - vil blive presset ned over os ved lov. (Johannes Åbenbaring 13,15-16). Men vi bør også tage vort valg i dag, for vi ved ikke hvor længe vi lever. I dag er det frelsens dag. ***"I dag når du hører Hans røst, så forhærd ikke dit hjerte!"*** (Hebræerne 3,7-8).

Når vi bestemmer os for at følge Jesus i dag, så bliver det også lettere at følge ham i morgen!

<u>Tænk nøje over følgende skriftsteder:</u>

Jesus siger: ***"Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger."*** (Johannes 14,15).

"Derpå kender vi, at vi elsker Guds børn, når vi elsker Gud og gør efter hans bud." (1. Johannes brev 5,2-3).

"Den der siger: Jeg kender ham, og ikke holder hans bud, han er en løgner, og i ham er sandheden ikke; men den som holder hans ord, i ham er sandelig Guds kærlighed blevet fuldkommen. Derpå kender vi, at vi er i ham." (1. Johannes brev 2,4-5).

"Mine får hører min røst, og Jeg kender dem, og de følger mig." (Johannes 10,27).

Slutappel:

*Når vi i dette hæfte fortæller om forfalskningen som er gjort og advarer imod **<u>det katolske system</u>** som står bag mange ændringer som er gjort i forhold til Guds Ord, så er det <u>ikke for at fordømme katolikkerne som enkeltpersoner.</u> Det **er det katolske system** som vi her analyserer i forhold til Guds Ord.*

Vi håber derfor at disse oplysninger vil hjælpe både katolikker og os andre til at komme frem til en rigtig forståelse i denne sag.

Vi tror der er ærlige og oprigtige mennesker i forskellige kirkesamfund, også i den katolske kirke. Når de opdager de menneskeskabte traditioner som har sneget sig ind i flere kirker, ikke mindst de forfalskninger som er gjort med Guds ti bud inklusiv sabbatsbudet, vil flere tage et opgør med disse forfalskninger, rive sig løs fra de bånd som binder dem og blive mægtige redskaber for Gud i endetidens afsluttende forkyndervirksomhed. Bibelens appel lyder sådan til Guds folk i Babylon (katolicisme og frafalden

protestantisme): ***"Drag ud fra hende, mit folk! for at I ikke skal gøre jer delagtige i hendes synder, og rammes af hendes plager!"*** (Johannes Åbenbaring 18,4).

Ifølge dette skriftsted er det tydeligt at mange af Guds folk er i Babylon, ja, måske er de fleste af Guds folk i Babylon? Når de ser lyset fra Guds lampe sådan som Martin Luther gjorde, og ser at de er blevet forført, vil de følge Bibelens opfordring til at gå ud fra Babylon og have Guds klare ord som deres autoritet.

Hvis du er i en kirke som forkynder nogle af disse ubibelske lærepunkter som vi har nævnt i de 10 punkter tidligere i dette hæfte, så kom ud fra dette kirkesamfund så at du ikke bliver ramt af dommen over de ugudelige. (Johannes Åbenbaring 21,8). Det nytter ikke at stå med en fod i Babylon og en fod på Guds side. Vi må stå helt på Guds side. Tro ikke at du bliver frelst fordi du er iblandt majoriteten, for Bibelen siger at der til slut vil blive en levning eller en rest ud af dem som bekender sig til at være Guds folk. Med få ord beskriver Bibelen denne levning i Åbenbaringsbogens 14. kapitel, vers 12: ***"Her gælder det om udholdenhed for de hellige, der holder fast ved Guds bud og troen på Jesu."*** Disse mennesker gør ikke dette i egen kraft, men i Guds kraft (Filipperne 2,13). Dette er Guds trofaste rest i endens sidste tid. De har det samme sind som Jesu efterfølgere på pinsefestens dag. De har Jesu sindelag (Galaterne 5,22). Måtte du og vi være blandt dem!

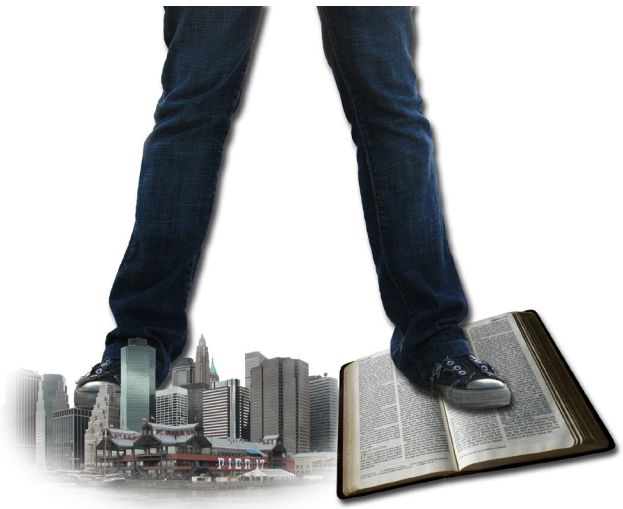

Med vennlig hilsen

Abel & Bente Struksnæs
Vestrumsbygda 26, 2879 Odnes, Norge
www.endtime.net

For mere information om dette og andre tidsaktuelle emner, gå til

www. amazingfacts.org
www.amazingdiscoveries.org
www.endtime.net
www.lightchannel.dk

100 bøger gratis!

De 100 første ***som tager kontakt med***

Lis Bucka-Christensen - Tlf. 26 24 51 35.
Elin Hesselbjerg - Tlf. 51 96 98 54.

Adventistkirken København,
Suomisvej 5, 1827 Frederiksberg C.
www.kobenhavn.adventistkirke.dk

vil få tilsendt bogen

DEN STORE STRID - GRATIS!

500 år
efter Luther:

10 *nye* teser på kirkedøren!